

Studentkinja: Anja Tasovac

Naziv performansa: NARICANJE (ZA SVE NAS)

Tekst o performansu:

U performansu 'Naricanje (za sve nas)' performerka ne nariče za nikoga konkretno već kao što sam naslov kaže - za sve nas, za čovječanstvo.

Tužbalica (naricaljka ili zapjevka) je pjesma kojom se nariče, tuži za mrtvim. Važan je i obavezan elemenat u pogrebnom ceremonijalu.

Narikača, lelekača, tužilica ili pokajnica se zove žena koja nariče. Obično tuže žene, majke, sestre, ćerke, snahe, a ima dokaza i o muškom tuženju. U cilju ljepšeg naricanja ovaj zadatak se povjerava vještima osobama, te tako nastaju profesionalne narikače, o čijem postojanju svjedoči i Vuk Stefanović Karadžić. Narikače mogu tužiti pojedinačno, jedna za drugom, dvije naizmjenično, ili više njih u grupi. Pored toga što je tužbalica znak žalosti, vjerovalo se da je i ona jedan od uslova za odlazak mrtvog na „onaj svijet“ i za produžetak života u njemu. Vuk Karadžić je uočio jedno bitno obilježje tužbalica, a to je nepostojanost poetskog tkiva i njihovo nastajanje improvizovanjem, tj. stvara se nova pjesma za svaki poseban slučaj. Zabilježio je da „Kako se osjeća i zna, onako i nariče... i da se u svakoj kući za svakijem mrtvacem drukčije nariče, pa što danas jedna pokajnica smisli i namjesti, ono se sutra zaboravi.“ Osim u Srbiji, narikače su poznate i u Hercegovini, Crnoj Gori, Dalmatinskoj Zagori, Dubrovniku itd. Zanimljivo je da je naricanje bilo poznato još u starom Egiptu i Mesopotamiji, gdje su naricali za izgubljenim gradovima i hramovima.

Tok performansa:

Performerka izlazi pred publiku, obučena je u crno sa crnom maramom na glavi, oko vrata je lančić sa krstom. Ispred nje su upaljene tri velike voštanice u prostoriji je mrak. Počinje da nariče... Naricanje traje sve dok traje inspiracija performerke. Kroz naricanje se prepoznaje tekst naricanja. Samo naricanje je veoma grleno, glasno i pobuđuje izuzetno snažne emocije...

Tehnički zahtevi:

Tri dugačke voštanice.